

โครงการ

เรื่อง ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ

เสนอ

อาจารย์ปรารถนา เจริญดี

คณะผู้จัดทำโดย

1. นางสาวแพรวพรรณ	ศิริวงศ์	เลขที่ 20
2. นางสาวสุนันท์	นนท์กระโทก	เลขที่ 25
3. นางสาวนิรชา	ปุกมะเรียง	เลขที่ 18

วิชานี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา วิทยาศาสตร์

แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

โรงเรียนสายมิตรเทคโนโลยีโคราช 10

ปีการศึกษา 2554

โครงการเรื่อง	ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ	
ที่ปรึกษาโครงการ	นางสาวปรารถนา เจริญดี	
ผู้จัดทำโครงการ	นางสาวแพรวพรรณ ศิริวงศ์	เลขที่ 20
	นางสาวสุนันท์ นนท์กระโทก	เลขที่ 25
	นางสาวนิรชา ปู่กมะเรียง	เลขที่ 18
สถานที่	โรงเรียนสายมิตรเทคโนโลยีโคราช 10	
แผนก	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	
ระดับชั้นปี	2/1 ปีการศึกษา 2554	

บทคัดย่อ

โครงการเรื่อง ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ เป็นการนำพืชสมุนไพรที่มีอยู่มากและมีอยู่ทั่วไปตามสถานที่ต่าง ๆ ตามท้องถิ่น ซึ่งสมุนไพรต่าง ๆ ล้วนมีแต่สรรพคุณมากมายและสามารถนำมาใช้รักษาหรือแก้โรคต่าง ๆ เช่น ฟันผุหลายใจรแก้ไข้ แก้หวัด วานหางจรเข้ ช่วยดูดพิษ แก้ปวดแสบปวดร้อน ลดอาการอักเสบ สมานบาดแผล เป็นต้น ซึ่งพืชสมุนไพรเหล่านี้สามารถเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้เช่น ยาสีฟัน น้ำยาบ้วนปาก สบู่ ยารักษาโรค และยาฆ่าแมลง เป็นต้น คณะผู้จัดทำโครงการสนใจที่จะทำผลิตภัณฑ์ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ที่ทำมาจากพืชสมุนไพรในท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำโครงการขึ้นเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย ให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการทายาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ที่ปราศจากสารเคมี เพื่อส่งเสริมให้ทุกคนหันมาให้ความสำคัญกับสุขภาพปากและฟัน โดยการใช้ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ที่ปราศจากสารเคมีนี้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทาโครงการ เรื่อง ยาสีพื้นสมุนไพรสูตรโบราณ สำเร็จได้เนื่องจากคณะผู้จัดทาโครงการ ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดี จากคุณครูกาญจนา พามา ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่คอยให้คาปรึกษาและช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดทาโครงการเรื่อง ยาสีพื้นสมุนไพรสูตรโบราณ และขอขอบใจเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจให้ตลอดจนได้มีส่วนร่วมในการจัดทาโครงการเรื่อง ยาสีพื้นสมุนไพรสูตรโบราณ คณะผู้จัดทาโครงการขอขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีมาจากการจัดทาโครงการ เรื่อง ยาสีพื้นสมุนไพรสูตรโบราณ ขอเป็นกตัญญูแต่บิดา มารดาของคณะผู้จัดทาทุกคน และขอขอบคุณทุกกำลังใจ และการให้ความช่วยเหลือจึงทาให้โครงการ เรื่อง ยาสีพื้นสมุนไพรสูตรโบราณ ประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

จากคณะผู้จัดทำ

บทที่ 1

บทนา

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบันทุกคนเริ่มหันมาให้ความสนใจสุขภาพปากและฟันค่อนข้างสูง ซึ่งเห็นได้จากโฆษณาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ยาสีฟัน แปรงสีฟัน หมากฝรั่ง แต่ที่กำลังเลือนหายไปก็คือยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ซึ่งเคยมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย และมีต้นทุนในการผลิตต่ำ แถมยังมีประสิทธิภาพล้นเหลือ ซึ่งช่วยรักษาฟันและเหงือก กากัดกลิ่นปาก ทำให้ปากสะอาดหอมสดชื่น และมีสรรพคุณช่วยรักษาโรคได้

ดังนั้นโครงการนี้จึงทดลองทายาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณเพื่อใช้เอง ทำให้สมุนไพรมีประโยชน์มากขึ้น กล่าวคือ การนำมาแปรรูปจากพืชสมุนไพรธรรมชาติที่มีสรรพคุณมากมายให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ซึ่งสามารถทำเป็นรายได้เสริมให้แก่ตนเองหรือครอบครัวได้ คณะผู้จัดทำจึงสนใจคิดทาโครงการนี้ขึ้นมา

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เพื่อทดลองทายาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ให้ได้ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ที่ปราศจากสารเคมี และส่งเสริมให้ทุกคนหันมาให้ความสำคัญกับสุขภาพปากและฟัน โดยการใช้อยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ที่ปราศจากสารเคมี

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย
2. เพื่อให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. เพื่อทายาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ปราศจากสารเคมี
4. เพื่อส่งเสริมให้ทุกคนหันมาให้ความสำคัญกับสุขภาพปากและฟัน โดยการใช้ ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ที่ปราศจากสารเคมี

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

พืชสมุนไพรที่หาได้ง่ายตามท้องถิ่นทั่วไปสามารถนำมาผลิตยาสีฟันสมุนไพร สูตรโบราณ ที่ปราศจากสารเคมีได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การนำสมุนไพรที่มีอยู่ตามท้องถิ่นมาใช้ในการทำการทดลองการทายาสีฟัน สมุนไพรสูตรโบราณ นำมาทดลองใช้กับคณะผู้จัดทำ
2. การนำเปลือกข่อย ก้านพลู และเกลือ มาทำการทดลองการทายาสีฟัน สมุนไพรสูตรโบราณ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มยาแก้ปวดฟัน

ข่อย

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Streblus asper Lour.

ชื่อสำคัญ : Siamese rough bush, Tooth brush tree

วงศ์ : Moraceae

ชื่ออื่น : ตองชะแทน (กาญจนบุรี) กักไม้ฝอย (ภาคเหนือ) สัมพอ (เลย)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : ไม้ต้น แตกกิ่งก้านเป็นพุ่มทึบ กิ่งก้านคดง เปลือกต้นบาง ขรุขระเล็กน้อย สีเทาอมเขียว มียางสีขาวข้น ใบ เป็นใบเดี่ยว ออกเรียงเวียน รูปรี กว้าง 2-4 ซม. ยาว 4-8 ซม. โคนใบสอบ ปลายใบแหลม ขอบใบหยัก แผ่นใบสีเขียว สากมือ เนื้อใบหนาค่อนข้างกรอบ ดอก ออกเป็นช่อสั้นตามซอกใบ ดอกย่อยเล็กมาก ดอกแยก เพศ ดอกเพศผู้รวมกันเป็นช่อกลม ก้านดอกสั้น ดอกเพศเมียช่อหนึ่งมีดอกย่อย 2 ดอก ก้านดอกยาว ผล รูปทรงกลม ผลมีเนื้อ ผนังผลชั้นในแข็ง เมื่ออ่อนสีเขียว สุกเป็นสีเหลืองใส เมล็ดเดี่ยว แข็ง กลม

ส่วนที่ใช้ : กิ่งสด เปลือก เปลือกต้น เมล็ด ราก ใบ

สรรพคุณ

1. กิ่งสด - ทำให้ฟันทน ไม่ปวดฟัน ฟันแข็งแรง ไม่ผุ เปลือก - แก้บิด แก้ท้องเสีย แก้ไข้ ฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ เปลือกต้น - แก้ริดสีดวงจมูก
2. เมล็ด - ฆ่าเชื้อในช่องปาก และทางเดินอาหาร เป็นยาอายุวัฒนะ บำรุงธาตุ ขับลมในลำไส้
3. รากเปลือก – เป็นยาบำรุงหัวใจ

วิธีและปริมาณที่ใช้

1. ทำให้ฟันทน ไม่ปวดฟัน ใช้กิ่งสด 5-6 นิ้วฟุต หั่นต้มใส่เกลือเคี่ยวให้งวดเหลือน้ำครึ่งเดียวอมเข้า-
เย็น
2. แก้บิด แก้ท้องเสีย แก้ไข้ ใช้เปลือกต้มกับน้ำรับประทาน
3. แก้ริดสีดวงจมูก ใช้เปลือกต้นมวนสูบ
4. ฆ่าเชื้อโรคในช่องปาก และทางเดินอาหาร เป็นยาอายุวัฒนะ โดยใช้เมล็ด รับประทาน และต้มน้ำอม
บ้วนปาก
5. บรรเทาอาการปวดของมดลูกระหว่างมีประจำเดือน นำใบมาคั่วให้แห้ง ชงน้ำรับประทาน

สารเคมี

ผล จะมีน้ำมันระเหย 1-1.4% ไขมัน 26% และในน้ำมันนี้จะประกอบด้วยสารพวก เทอปีน (terpenes) อยู่หลายชนิด และพวกเจอร์รานีออล (geraniol) พวกแอลกอฮอล์การบูน (camphor) ฯลฯ และนอกจากนี้ยังมีน้ำตาลอ้อย (sucrose) น้ำตาลผลไม้ (fructose) น้ำกลูโคส ทั้งต้น มีสารพวก ลินาโลอล (linalool) โนนานาล (nonanal) ดีคาลนาล (decanal) และวิตามินซี 92-98 มก.% เมล็ด จะมีสารประกอบพวก ไนโตรเจน 13-15% และสารอนินทรีย์ 7% มีน้ำมันระเหย 1% ซึ่งมีสารส่วนใหญ่ในน้ำมันระเหยนั้นเป็น d-linalool ประมาณ 70%

เกลือ

เกลือ เป็นแร่ธาตุทางโภชนาการชนิดหนึ่ง โดยหลักแล้วคือ โซเดียมคลอไรด์

(เกลือแกง) ซึ่งสามารถสกัดได้จากสัตว์และพืช แต่เกลือจากพืชบางครั้งอาจเป็นพิษ เกลือบริโภคสามารถผลิตได้จากน้ำทะเลหรือดินเค็ม เป็นเครื่องปรุงอาหารที่ให้รสเค็มที่มีมาตั้งแต่โบราณ สามารถใช้ถนอมอาหาร ในประวัติศาสตร์ เกลือเคยถูกใช้เป็นค่าตอบแทนในกองทัพโรมัน และในหลายศาสนาก็มีการกล่าวถึงเกลือไว้ด้วย

เกลือเรียกตามแหล่งที่มา มี 2 ประเภทได้แก่

เกลือสมุทร (Sea salt) คือ เกลือที่ได้จากสูบน้ำทะเลเข้ามาขังไว้ในที่นา ผึ่งแดด และลมจนน้ำระเหยเหลือแต่ผลึกเกลือสีขาว

เกลือสินเธาว์ หรือ เกลือหิน คือ เกลือที่ได้จากดินเค็ม โดยการปล่อยน้ำลงไปละลายหินเกลือที่อยู่ใต้ดินแล้วจึงสูบน้ำกลับขึ้นมาตากหรือต้มให้น้ำระเหยไป

ลักษณะของเกลือแบ่งเป็น 2 ชนิด

1. **เกลือเม็ด** ผลิตโดยชาวนาเกลือทะเลและผู้ผลิตเกลือสินเธาว์ด้วยวิธีตาก นิยมใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร เช่น การดองผักผลไม้ และไอศกรีม
2. **เกลือป่น** ผลิตโดยโรงงานเกลือป่นที่ซื้อเกลือเม็ดจากชาวนาเกลือมาแปรรูปเป็นเกลือป่น และผู้ผลิตเกลือสินเธาว์ด้วยวิธีการต้ม เกลือป่นที่ไม่ต้องผ่านการแปรรูปนิยมนำมาเป็นเกลือบริโภคตามบ้านเรือน

ประโยชน์ของเกลือ

1. **โรคหวัด** เมื่อเป็นจะมีอาการไอไม่หยุด ใช้น้ำเย็นต้มสุกแล้ว 1 ถ้วย ใส่เกลือ 1 ช้อนชา คนให้เกลือละลาย แล้วใช้บ้วนปากล้างคอ ทาเช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง สามารถจัดเสมหะในหลอดลมได้ อาการไอก็ทุเลา
2. **จมูกอักเสบ** คัด น้ำมูกไหลไม่หยุด จมูกอักเสบเรื้อรัง ใช้น้ำเกลือเจือจางล้าง ใช้ขวดสะอาดใส่น้ำเกลือหยอดเข้าไปในรูจมูก เพราะเกลือมีคุณสมบัติฆ่าเชื้อแก้อักเสบ หากมีอาการคอบแห้ง เสียเหงา ให้ดื่มน้ำผสมเกลือเล็กน้อยจะรู้สึกชุ่มคอ
3. **เร่งให้อาเจียน** กินอาหารมีพิษ ดื่มสุราเกินขนาด อาหารไม่ย่อย ท้องไส้ปั่นป่วน ควรดื่มน้ำเกลือเข้มข้น จะทำให้อาเจียนออกมา
4. **เป็นโรคตาแดง** มีอาการบวมแดง จี้ตามาก ใช้ผ้าขนหนูสะอาดห่อเกลือ เล็กน้อย แช่ในน้ำอุ่นที่เดือดแล้ว ใช้ผ้าขนหนูเช็ดตา อาจมีอาการแสบบ้างก็ทนสักครู่ จะรู้สึกดีขึ้น
5. **รักษาฟัน** ใช้เกลือสีฟัน ทำให้ฟันขาวแข็งแรง ป้องกันฟันผุ
6. **หากยุกัดเป็นตุ่ม** ใช้เกลือขยี้บริเวณที่โดนกัด สักครู่จะหายคัน ตุ่มจะยุบ
7. **ผิวหนังบวมคัน** ใช้เกลือผสมน้ำแล้วทาบริเวณที่คัน จะเห็นผลทันตา
8. **ถ้ารู้สึกสมองไม่แจ่มใส** ใช้เกลือผสมน้ำอุ่นแล้วใช้อาบ จะรู้สึกสบาย สมองปลอดโปร่งขึ้น

การบูร (Camphor tree)

เป็นไม้ยืนต้น ขนาดกลางถึงใหญ่ สูง 15-30 เมตร ใบดกทึบ ใบเดี่ยว สีเขียว ยาว 7-10 เซนติเมตร รูปรีปลายแหลม ดอกช่อ สีขาวอมเขียวหรือเหลือง ขนาดเล็ก ออกเป็นกระจุกตามง่ามใบ ในเดือน มิ.ย.-ก.ค. ผสมขนาดเล็กมีเมล็ด ผิวสีชมพูหรือน้ำตาลม่วง

เปลือกต้นผิวมันเกลี้ยง สีน้ำตาลอมเขียว เกิดตามป่าดงดิบเขาสูง ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ดและ กิ่งตอน เปลือก และราก นามากลับด้วยไอน้ำ ได้การบูรดิบ

สรรพคุณ

ผงการบูร เป็นเกล็ดกลมเล็กๆสีขาวแห้ง อาจจับกันเป็นก้อนร่วนๆแตกง่าย ทิ้งไว้ ในอากาศ จะระเหิดไปหมด รสร้อนปร่าเมา บำรุงธาตุ ทาให้อาหารงวด ขับเสมหะและ ลม แก้อาตุพิการ แน่นจุกเสียด ปวดท้อง ขับลมในลาไส้ แก้ไอ แก้เลือดลม ชุกาลัง แก้คัน

แก้โรคตา ขับลมให้ผาย กระจายลม บำรุงความกำหนัด ขับเหงื่อ แก้ปวดตามเส้น เคลื่อน ฝิ แก้เคล็ดขัดยอก บวม แก้กระดูก แก้ปวดข้อ แก้ปวดเส้นประสาท แก้ออยผิวหนังแตก

แก้พิษแมลงสัตว์กัดต่อย เป็นยาชาเฉพาะที่ แก้โรคผิวหนังเรื้อรัง ขับน้ำเหลืองบำรุงหัวใจ ใช้ปรุงกลิ่นรส ในยาอื่น ใช้ในการทาพลาสติกและเซลลูลอสค์ วางไว้ในห้อง ไล่แมลง รบกวน เช่น ยุง

สาระสำคัญ การบูร (Camphor) เป็น saturated ketone ซึ่งได้จาก การนาเอาเนื้อ ไม้การบูรด้วยไอน้ำ ได้การบูรดิบเนื้อไม้การบูร 20-40 ส่วน จะได้การบูรดิบ 1 ส่วน นำการบูรดิบไปแยกน้ำมันออก แล้วทำให้บริสุทธิ์ โดยการระเหิดหลายๆครั้ง ด้วยน้ำปูนใส และถ่าน การบูรเทียม เป็นการบูรสังเคราะห์ ทาจากสาร pinene ซึ่งพบในน้ำมันสน

ก้านพลู

ก้านพลู เป็นสมุนไพรที่มีกลิ่นหอมเฉพาะ เป็นพืชที่ชอบความชื้นสูง ขึ้นในป่าดงดิบ เป็นพืชประจำถิ่นของประเทศฟิลิปปินส์ แต่ปัจจุบันประเทศแทนซาเนียเป็นผู้ผลิตก้านพลูส่งออกประมาณร้อยละ 80 ของปริมาณที่มีการใช้ใน โลกที่เหลือผลผลิตจะได้ จากอินโดนีเซีย ศรีลังกา บราซิล และอินเดียตะวันตก

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Syzygium aromaticum* (L.) Merr.& L.M.Perry

ชื่อพ้อง : *Caryophyllus aromatica* L. ; *Eugenia aromatica* (L.) Baill;

E.Caryophylla(Spreng.) Bullock et Harrison; *E.caryophyllata* Thunb.

ชื่อสำคัญ : Clove Tree

วงศ์ : Myrtaceae

ความเป็นมาของก้านพลู

ส่วนที่ใช้เป็นยาของก้านพลูที่นิยมกันมากคือดอกตูม มีการใช้ทั้งส่วนที่เป็นดอกตูมแห้ง กับส่วนที่เป็นน้ำมันที่ได้ จากการกลั่นดอกตูมนั้น มีบันทึกการใช้ดอกตูมของก้านพลูเป็นยามาตั้งแต่ 207 ปี ก่อนคริสต์ศักราช คือในสมัยราชวงศ์ฮั่น จักรพรรดิจินจะอมดอกก้านพลูไว้ในปากเพื่อดับกลิ่นปาก หมอจีนได้มีการนำก้านพลูมาใช้เป็นยาอย่าง ยาวนาน โดยใช้ในการเป็นยาช่วยย่อย แก้ท้องเสีย แก้ไข้เลือด แก้กลาก

เกลือ ส่องกงฟูต เช่นเดียวกับหอมอายุรเวทของอินเดีย ที่มีการใช้ดอกตูมของก้านพลูมาอย่างยาวนาน เช่นกัน โดยใช้ในโรคระบบทางเดินหายใจและใช้ในการช่วยย่อย ต่อมา ก้านพลูแพร่เข้าไปในยุโรป ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 4 ซึ่งขณะนั้นดอก ก้านพลูเป็นของมีค่าและหายากอย่างยิ่ง ตอนนั้นก้านพลูเป็นส่วนประกอบในยารักษา โรคแก้ตัวของหมอชาวเยอรมัน ความต้องการในดอกก้านพลูและเครื่องเทศอื่นๆ ของ เอเชียกระตุ้นให้เกิดยุคแห่งการสำรวจและค้นหาดินแดนนอกทวีปยุโรป ในปี ค.ศ. 1512 มีชาวสเปนผู้หนึ่งนำก้านพลูกลับมา หลังจากการสำรวจ จึงเกิดการ ใช้ก้านพลูกันอย่างแพร่หลายในยุโรป ซึ่งการใช้ไม่ต่างจากในจีนและอินเดียนัก คือมีการ ใช้ก้านพลูในการช่วยย่อย แก้ท้องอืดท้องเฟ้อ แก้คลื่นไส้ อาเจียน แก้ท้องเสีย ทั้งยังใช้ในการ ช่วยแก้ไอ รักษาอาการเป็นหมัน แก้หูด แก้กลากเกลื้อน แก้แผล แก้ปวดฟัน

ประมาณ คริสต์ศตวรรษที่ 19 ก้านพลูแพร่เข้าไปในอเมริกา มีการสั่งใช้ในหมู่หมอโฮมิโอพาธีเพื่อช่วยย่อยอาหารและผสมลงไปในการผสมเพื่อช่วยกลบรส กลุ่มหมอ เหล่านี้ได้พัฒนาการกลั่นน้ำมันจากก้านพลู จนได้เป็นน้ำมันก้านพลู หรือที่เรียกกันว่า clove oil ใช้ในการรักษาโรคเหงือกและใช้แก้ปวดฟัน ต่อมา น้ำมันก้านพลู ก็เป็นที่แพร่หลายในหมู่หมอพื้น มีการใช้น้ำมันก้านพลูแก้ ปวดฟัน โดยใช้สาลีพันก้านชুব น้ำมันก้านพลูแล้วทาไปบนฟันและเหงือกรอบฟันที่มีอาการปวด และนอกจากนี้ น้ำมันก้านพลูยังใช้ผสมในผลิตภัณฑ์ที่กับเหงือกและฟันสมัยใหม่หลายชนิด นอกจากนี้ช่วยบรรเทาอาการปวดโดยมีฤทธิ์เป็นยาชาแล้ว น้ำมันก้านพลูยังเป็นยาฆ่าเชื้อ ได้ดี

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้ต้น สูง 9-12 เมตร อาจสูงได้ถึง 20 เมตร เรือนยอดเป็นรูปกรวยคว่ำ แตกกิ่งต่ำ ลำต้นตั้งตรง เปลือกเรียบ สีเทา ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปใบหอก รูปรี หรือรูปไข่กลับแคบๆ กว้าง 8-11 ซม. ยาว 32-37 ซม. ปลายแหลมหรือเรียวแหลม โคนสอบแคบ ขอบเรียบ แผ่นใบด้านบนเป็นมัน มีต่อมน้ำมันมาก เส้นแขนงใบข้างละ 15-20 เส้น ปลายเส้นโค้งจรดกับเส้นถัดไปก่อนถึงขอบใบ ก้านใบยาว 1-2.5 ซม. ช่อดอกแบบช่อเชิงหลั่น ออกที่ปลายยอด ยาวประมาณ 5 ซม. ก้านช่อดอกสั้นมาก แต่อาจยาวได้ถึง 1 ซม. ใบประดับรูปสามเหลี่ยม ยาว 2-3 มม. กลีบเลี้ยง 4 กลีบ โคนติดกันเป็นหลอดยาว 5-7 มม. เมื่อเป็นผลขยาย ออกเป็นรูปกรวยยาวประมาณ 1 ซม. ปลายแยกเป็นแฉกรูปไข่ ยาว 3-4 มม. กลีบดอก 4 กลีบ รูปขอบขนานหรือกลม ยาว 7-8 มม. มีต่อมน้ำมันมาก ร่วงง่าย เกสรเพศผู้จำนวนมาก ร่วงง่าย ก้านชูอับเรณูยาวประมาณ 7 มม. ก้านเกสรเพศเมียยาวประมาณ 4 มม. ผล รูปไข่กลับแกมรูปรี ยาว 2-2.5 ซม. แก่จัดสีแดง มี 1 เมล็ด

ก้านพลูเป็นพรรณไม้พื้นเมืองของหมู่เกาะโมลุกกะ นำไปปลูกในเขตร้อนทั่วโลก ในประเทศไทยนำมาปลูกบ้างแต่ไม่แพร่หลาย ชอบขึ้นในดินร่วนซุย การระบายน้ำดี ความชื้นสูง ฝนตกชุก ขึ้นได้ดีบนพื้นที่ราบถึงที่สูงจากระดับน้ำทะเล 800-900 เมตร

ส่วนที่ใช้

เปลือกต้น ใบ ดอกตูม ผล น้ำมันหอมระเหยก้านพลู

สรรพคุณ

เปลือกต้น แก้ปวดท้อง แก้ลม คุมธาตุ

ใบ แก้ปวดเมื่อย

ดอกตูม รับประทานขับลม ใช้แต่งกลิ่น ดอกก้านพลูแห้ง ที่ยังไม่ได้สกัดเอาน้ำมันออก และมีกลิ่นหอมจัด มีน้ำมันหอมระเหยมาก รสเผ็ด ช่วยขับลม แก้อาการท้องอืด ท้องเฟ้อ ปวดท้อง และแน่นจุกเสียด แก้อุจจาระพิการ แก่โรคเหน็บชา แก่หืด แก่ไอ แก่น้ำเหลืองเสีย แก่เลือดเสีย ขับน้ำคาวปลา แก้ลม แก้ธาตุพิการ บำรุงธาตุ ขับเสมหะ แก้เสมหะเหนียว ขับผายลม ขับลมในลำไส้ แก้ท้องเสียในเด็ก แก้ปากเหม็น แก้เลือดออกตามไรฟัน แก่ระมะนาด ขับกลิ่นเหม็น แก้ปวดฟัน ผล ใช้เป็นเครื่องเทศ เป็นตัวช่วยให้มีกลิ่นหอม น้ำมันหอมระเหยก้านพลู ใช้เป็นยาชาเฉพาะแห่ง แก้ปวดฟัน ฆ่าเชื้อทางทันตกรรม เป็นยาระงับการชัก กระตุก ทำให้ผิวหนังชา

วิธีและปริมาณที่ใช้

แก้อาการท้องขึ้น ท้องอืดเฟ้อ ขับลม และปวดท้อง ใช้ดอกก้านพลูโตเต็มที่ ที่ยัง ตูมอยู่ 4-6 ดอก หรือ 0.25 กรัม ในผู้ใหญ่ ใช้ทุบให้ซ้า ชงน้ำดื่มครั้งละครึ่งถ้วยแก้ว ในเด็ก ใช้ 1 ดอก ทุบแล้วใส่ลงในขวดนมเด็กอ่อน - ใช้ 1 ดอก ทุบใส่ในกระติก น้ำที่ไว้ชงนม ช่วยไม่ให้เด็กท้องขึ้นท้องเฟ้อได้

ยาแก้ปวดฟัน

ใช้น้ำมันจากการกลั่นดอกตูมของดอกก้านพลู 4-5 หยด ใช้สาลิพันปลายไม้ จุ่มน้ำมันจิ้มในรูฟันที่ปวด จะทำให้อาการปวดทุเลา และใช้แก้โรคระมะนาดก็ได้ หรือใช้ทั้ง ดอกเขียว แล้วอมไว้ตรงบริเวณที่ปวด

ฟันเพื่อระงับอาการปวด หรือใช้ ดอกก้านพลูตา พอแหลกดผสมกับเหล้าขาวเพียงเล็กน้อยพอและใช้จิ้มหรือ
อุดฟันที่ปวด

ระงับกลิ่นปาก

ใช้ดอกตูม 2-3 ดอก อมไว้ในปาก จะช่วยทำให้ระงับกลิ่นปากลงได้บ้าง

สารส้ม

สารส้ม (หรือ Alum) มีสูตรว่า $K_2SO_4 \cdot Al_2(SO_4)_3 \cdot 24H_2O$ คือสารทำให้หดตัว (Astringent) หรือที่เรียกว่า
เกลือเชิงซ้อน (ผลึกเกลือ) ของสารประกอบที่มีธาตุอะลูมิเนียมและซัลเฟตเป็นสารประกอบหลัก แบ่ง
ออกเป็น 3 ประเภท

1. อะลูมิเนียมซัลเฟต มีลักษณะเป็นก้อนผงสีขาว
2. โพแทสเซียมอะลัม มีลักษณะเป็นผลึกใสไม่มีสี
3. แอมโมเนียมอะลัม มีลักษณะเป็นผลึกใสไม่มีสี

**** ทั้ง 3 สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในแบบเดียวกันได้ และหากเติมแอมโมเนียมอะลัมและโพแทสเซียม
ลงไปจะทำให้เป็นก้อนผลึกใสและบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น

คุณสมบัติของสารส้ม

1. ไม่มีสีและกลิ่น เหมาะสำหรับผู้ชอบใช้น้ำหอมเพราะจะไม่มีกลิ่นไปรบกวนหรือหักล้างกลิ่น
น้ำหอมที่ใช้

2. ไม่เปื้อนเสื้อผ้า เพราะไม่มีส่วนผสมของครีมและน้ำมัน
3. ปลอดภัยต่อร่างกาย คือไม่อุดตันรูขุมขน ไม่ซึมเข้าร่างกาย เพราะสารสัมทำให
4. เกิดประจุลบ จึงไม่สามารถผ่านผนังเซลล์ได้ ไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมและไม่ทำลายโอโซน
5. ไม่เสื่อมสภาพ มีความคงทนต่อสภาพแวดล้อม จึงไม่เสื่อมสภาพที่อุณหภูมิห้อง

สรรพคุณ

1. สารสัมใช้แกว่งในบ่อเก็บน้ำเพื่อให้สิ่งสกปรกตกตะกอน สามารถใช้ในการกำจัดกลิ่นตัวโดยเฉพาะใต้วงแขน ดับกลิ่นได้ 100% และนานถึง 24 ชั่วโมง และสามารถ ใช้กำจัดกลิ่นเท้าได้
2. สารสัม เป็นสารประกอบที่ใช้ในอุตสาหกรรมทาสีข้อม เนื่องจากเป็นสารประกอบที่มีไอออนของอะลูมิเนียม สามารถเกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อนกับสูตร
3. โครงสร้างทางเคมีของสีและเส้นใยของพืช ทำให้สีติดเส้นใยได้ดีขึ้น สีจึงเข้มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

วิธีดำเนินการ

การดำเนินการจัดทำโครงการครั้งนี้ คณะผู้จัดทำได้ทำการดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

1. จัดกลุ่มการทำโครงการ
2. เลือกหัวข้อในการทำโครงการ
3. ประชุมวางแผนการทำโครงการ
4. มอบหมายหน้าที่ของผู้จัดทำต้องรับผิดชอบ
5. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือให้พร้อม
6. ศึกษาสำรวจสมุนไพรในหมู่บ้านพร้อมสรรพคุณของสมุนไพรนั้น ๆ และหา
7. ข้อมูลวิธีการทายาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ
8. ลงมือรวบรวมข้อมูลสมุนไพรและนำตัวอย่างสมุนไพรมา พร้อมทายาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ
9. บันทึกผล วิเคราะห์ สรุปข้อมูล
10. พิมพ์ออกมาเป็นชิ้นงาน
11. ตรวจสอบข้อบกพร่องแล้วนำมาแก้ไข
12. จัดเอกสารเรียบร้อย
13. นำเสนอผลงาน

แผนการกำหนดเวลาปฏิบัติงาน

แผนการกำหนดเวลาปฏิบัติงาน

โครงการ เรื่อง ยาตีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ

วิธีดำเนินงาน	ผู้ดำเนินงาน
- จัดกลุ่มการทำโครงการ	ครู
- เลือกหัวข้อในการทำโครงการ	คณะผู้จัดทำ
- ประชุมวางแผนการทำโครงการ	คณะผู้จัดทำ
- ลงมือปฏิบัติงาน	คณะผู้จัดทำ
- ตรวจสอบข้อบกพร่องและนำมาแก้ไข	คณะผู้จัดทำ
- จัดทำโครงการ , รูปเล่มเอกสาร	คณะผู้จัดทำ
- นำเสนอผลงาน	คณะผู้จัดทำ

วัสดุอุปกรณ์ วัสดุ

1. เปลือกข่อย (บดเป็นผง) สีเหลือง	1/2	ถ้วย
2. เกลือ (เกลือป่น ผสมไอโอดีน) สีขาว	1/4	ถ้วย
3. สารส้ม(บดเป็นผง เลือกลสีขาวใส) สีขาว	1/2	ถ้วย
4. การบูร(ผง) สีขาว	1/3	ถ้วย
5. ก้านพลู(บดเป็นผง) สีน้ำตาล	1/2	ถ้วย

2. อุปกรณ์

1. ครก
2. ขวด
3. ช้อน
4. ถ้วย
5. เครื่องปั่น

ขั้นตอนการทำ

ขั้นตอนการเตรียมวัสดุ

1. เตรียมวัสดุอุปกรณ์การทำยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณไว้ให้พร้อม
2. ขั้นตอนการทำยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ
3. นำวัสดุแต่ละอย่างมาบดให้ละเอียด แยกไว้เป็นถ้วย ๆ
4. นำส่วนผสมทั้งหมด มาผสมกันในถ้วย จนเป็นเนื้อเดียวกัน
5. บรรจุใส่ซองให้เรียบร้อยระวังอย่าให้ส่วนผสมขึ้น ถ้าขึ้นให้นำไปตากแดดจนแห้งสนิท

บทที่ 4

ผลการดำเนินการ

จากการศึกษาพบว่า เปลือกข่อย แก้อาการปวดฟัน เกลือ แก้อาการปวดฟัน ทำให้ฟันสะอาด รักษาฟัน สารส้ม แก้อาการฟันโยกคลอน ทำให้ฟันรัด ฟันแน่น การบูรทำให้ปากหอมสดชื่น ก้านพลู แก้อาการปวดฟัน และรักษาฟัน ซึ่งเมื่อนามาผสมกันก็จะให้ประโยชน์ในการดูแลรักษาฟันในการทำให้สุขภาพฟันแข็งแรง และทำให้ลมลมหายใจสดชื่น และเมื่อนามาทำยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ก็ทำให้ได้ยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ ที่ใช้ทำความสะอาดปากและฟันให้ลมลมหายใจสดชื่น ลดแบคทีเรีย ในปาก และทำให้ฟันแข็งแรง

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลอง จะสรุปได้ว่า การนาสมุนไพรตามท้องถิ่นที่มีอยู่ทั่วไปมาทำ เป็นผลิตภัณฑ์ยาสีฟันสมุนไพรโบราณ ได้ผลิตภัณฑ์ตามที่ต้องการและผลิตภัณฑ์ยาสีฟันสมุนไพรโบราณ ที่ได้มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ทาความสะอาดปาก และฟันให้ลมหายใจสดชื่น ลดแบคทีเรียในปาก และทำให้ฟันแข็งแรงเป็นต้น นอกจากนี้สามารถทำเป็นรายได้เสริม สร้างงาน สร้างเงิน ให้แก่ตนเองหรือครอบครัวได้

ประโยชน์ของโครงการ

1. ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย
2. สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
3. ได้ยาสีฟันสมุนไพรโบราณ ที่ปราศจากสารเคมีสุขภาพฟันแข็งแรง ลมหายใจหอมสดชื่น และลดอาการปวดฟัน หรือฟันผุ

ข้อเสนอแนะ

1. เราอาจนำการทดลองนี้ไปใช้กับสมุนไพรชนิดอื่น ๆ ได้ตามท้องถิ่นที่มีอยู่ทั่วไป ได้
2. เราอาจนำสมุนไพรไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ได้ เช่น ยาสระผม น้ำยาบ้วนปาก เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์
- <http://bannthai.tripod.com/page1.htm>
- <http://www.muslimthai.com/main/1428/content.php>
- <http://th.wikipedia.org/wiki>
- <http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php>

ภาคผนวก

วัสดุ

1. เปลือกข่อย (บดเป็นผง) สีเหลือง	1/2	ถ้วย
2. เกล็ด (เกล็ดป่น ผสมไอโอดีน) สีขาว	1/4	ถ้วย
3. สารส้ม(บดเป็นผง เลือกลีขาวใส) สีขาว	1/2	ถ้วย
4. การบูร(ผง) สีขาว	1/3	ถ้วย
5. ก้านพลู(บดเป็นผง) สีน้ำตาล	1/2	ถ้วย

ขั้นตอนการทำยาสีฟันสมุนไพรสูตรโบราณ

1. นำวัสดุแต่ละอย่างมาบดให้ละเอียด แยกไว้เป็นถ้วย ๆ

2. นำส่วนผสมทั้งหมด มาผสมกันในถ้วย จนเป็นเนื้อเดียวกัน

3. บรรจุใส่ซองให้เรียบร้อยระวังอย่าให้ส่วนผสมขึ้น ถ้ำขึ้นให้นำไปตากแดด จนแห้งสนิท

4. เสร็จขั้นตอนการทำก็จะได้ผงยาสีฟันสูตรโบราณ